

בסיון, שאז נעשה "קיימא טיהרא באשלמותא" 108 34
 דחודש סיון – המעלה ושלימות דאור הלבנה, 35
 ודישראל הדומין ומניין ללבנה 109, והם עתידים
 להתחדש כמותה 110. 37

ומט"ו סיון באים לט"ז – ד' פעמים ד' – סיון, 38
 וטו"ב סיון, וח"י סיון, עד לשבת זו י"ט סיון, 39
 שממנה נכנסים ליום ראשון כ"ף סיון – שיש בו
 מעלת התשובה ומעלת הצדיקים יחד, עת רצון
 תענית כ"ף סיון 111 העבודה ד"שלהבת עולה
 מאלי" אבל במצב טוב: 43

איתא במגן אברהם 112, ש"נוהגין להתענות
 עשרים בסיון בכל מלכות פולין". אעפ"כ רבותינו
 נשיאינו לא נהגו כן, אפילו בזמן שכ"ק מו"ח
 אדמו"ר הי' בפולין (וכמה נהגו אז להתענות שם). 47

ויש לומר שאין זה באופן שאצל רבותינו
 נשיאינו חסרה ח"ו המעלה דתענית בעשרים בסיון,
 אלא אדרבה: המעלה שבזה ישנה – שלא ע"י
 תענית (ע"ד מעלת פורים שלגבי יום (שהוא)
 כפורים). ובפרט ע"פ הידוע המעלה הגדולה
 בעשרים בגימטריא כתר 113. ויש לומר שזהו ע"ד
 המעלה דתשובה שבעבודת הצדיקים (לאתבא
 צדיקאי בתויבתא 114). 55

ולהוסיף בהשייכות ל"מלכות פולין" דוקא: ידוע
 שבעת שראשוני היהודים באו לגור בפולין, אמרו
 ש"פולין" הוא מלשון "פה ליין", שכאן ילוננו בזמן
 ומקום הגלות. [וזהו הטעם האמיתי לכך שאותה
 אומה קראה כן למדינה דאע"פ שאיהו לא חזי
 מזלייהו חזי 115]. 61

ולהוסיף, שלינה היא בלילה דוקא, ש(חושך
 ה)גלות הוא בדוגמת ענין הלילה 116. ז.א. שהפירוש
 ד"פה ליין" הוא – שהמגורים במקום זה הם רק
 ענין של לינה, בזמן הגלות, אבל לאח"ז יצאו מזה 65

1 הפרשה 98, מדברת אודות שליחת מרגלי חרש ע"י
 2 יהושע 99 שנפעלה בשלימותה – היפך הגמור
 3 ממעשה המרגלים בפרשתנו.

4 וי"ל נקודת הביאור בזה: הכוונה בכך שהתורה
 5 מספרת את פרשת המרגלים – היא בכדי לגלות את
 6 העילוי שבא גם ממעשה המרגלים – וכפי שבא
 7 בגלוי בהפטורה, שע"י שילוח המרגלים ע"י
 8 יהושע, שי"ל שלמד זאת ממש רבינו, ויהושע לא
 9 ימיש מתוך האוהלה 100, והוא "כפני לבנה" שמשקף
 10 את "פני החמה" של משה 101 – נפעלה במילואה
 11 שליחתו של משה ודעתו בשילוח המרגלים שהוא
 12 לכבוש את הארץ. וכמודגש בקרא שיהושע הי'
 13 ממרגלי משה, והוא (ביחד עם כלב) מילאו את
 14 שליחתם כדבעי, עד שאמרו ש"טובה הארץ מאד
 15 מאד 102.

16 [ויתירה מזה: גם כוונת המרגלים היתה
 17 בפנימיות לטוב ובאותה שעה כשרים היו 103,
 18 כמבואר בספרים 104 – שמצד גודל מעלתם נאמר
 19 ש"אין להם חלק לעוה"ב" 105, כיון שהם נעלים
 20 מחלק לעוה"ב].

21 ובזה רואים גם את הענין ד"שלהבת עולה
 22 מאלי": עי"ז שיהושע לכאורה למד ממש לשלוח
 23 מרגלים [ולהעיר ששילוח המרגלים ע"י משה הי'
 24 "לדעתך" 106, ע"ד "מאלרי" – הרי אח"כ הוא
 25 מעצמו – "מאלרי" – שלח מרגלים והם מילאו את
 26 שליחתם ולאח"ז הכניס דוקא יהושע את בני
 27 לארץ ישראל עם כל המעלות שבזה. ויומתק בזה
 28 שיהושע הוא "כפני לבנה" – שלבנה מקבלת
 29 מ"פני חמה" (משה), אבל לאח"ז נעשה זה אור
 30 משלה ("עולה מאלי"), מעלת אור הלבנה.

31 יב. ויש לקשר זה גם עם כך שבשבוע דפ'
 32 בהעלותך (וקורין בשבת פ' שלח בתפלת מנחה)
 33 נעשית העלי' ושלימות ("ויכולו" 107) דחמשה עשר

108 (בראשית ב, א. וראה לקו"ת בהר מא, א. אוה"ת עה"פ. ועוד.

109 זח"א קנ, רע"א. ועוד.

110 סוכה כט, א. ב"ר פפ"ו, ג.

111 סנהדרין מב, א.

112 נזכר במג"א אר"ח סו"ס תקפ.

113 שם. וראה גם מג"א שם סתקס"ח סק"ח.

114 לקו"ת שה"ש לה, ג.

115 ראה לקו"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, סע"ב. ובכ"מ.

וראה זח"ג קנג, ב.

116 ראה מגילה ג, א. סנהדרין צד, רע"א.

98 טושו"ע או"ח ר"ס רפד. שו"ע אדה"ז שם וסרפ"ג.

טו"א"ח סתכ"ח. רמ"א שם סכ"ח.

99 יהושע ב, א ואילך.

100 תשא לג, יא.

101 כ"ב עה, א.

102 שלח יד, ז.

103 ראה לקו"ת בפרשתנו (שלח) עה"פ.

104 פרש"י שם יג, ג.

105 ראה לקו"ש חכ"ג ע' 102. וש"נ.

106 משנה סנהדרין קח, א.

107 סוטה לד, ריש ע"ב (כגירסת הע"י). פרש"י ר"פ שלח.